

Predhovor

To, čo má najväčšiu cenu, nemožno obsiahnuť v nijakej knihe. A predsa môže napísané slovo niekomu pomôcť objaviť, čo je v jeho živote dôležité, ba rozhodujúce. Aj táto knižka chce k tomu prispieť.

Obsahuje krátke príbehy zo života a pre život. Nech nás vedie k zamysleniu a k modlitbe. Nech nás povzbudia žiť svoj život múdro, pravdivo a šťastne.

Z čoho všetkého má človek radosť a čo mu prináša šťastie?

Obyčajne sú to peniaze, pôžitok, moc, sláva!

A predsa svätá Terézia z Lisieux hovorí:

*Na svete je takých mnoho,
čo chcú čím viac šťastia mať.*

*Lež ja si vravím: Čo mám z toho?,
predsa sa viem radovať.*

Pápež František napísal mladým:

Odhaľte a odmietnite to, čo vám svet lacno ponúka. Úspech, rozkoš, majetok nás možno na chvíľu opoja a uspokoja, avšak napokon nás zotročia.

Je veľmi smutné vidieť nasýtenú, ale slabú mládež.

Silní sú tí mladí ľudia, ktorí si volia Krista a sýtia sa jeho slovom.

Božie slovo hovorí, že múdry človek prosí iba o to, čo potrebuje. Nemusí hľadať šťastie v bohatstve, lebo všetko nachádza v Bohu.

Pokojné čítanie, uvažovanie a modlitbu vám
na ceste k múdremu, pravdivému a šťastnému životu
vyprosuje

autor

1.

MAMA, OTEC, MY VÁS POTREBUJEME

Kedysi ma v nemocnici zavolali k sotva päťdesiatročnému mužovi, ktorý mal rakovinu hrdla. S námahou mi hovorí: „Viete, chcel by som sa vyspovedať, ale dnes ešte nie. Počkám, kým príde moja žena, odkázal som po ňu. Už dlho som nebol na spovedi.“

V manželstve a v rodine to máme už dlho rozhádzané. Obaja sme v sebe nechali vládnuť sebeckto, a tak sme sa odplácali jeden druhému, kto z koho. Ona prepadla alkoholu a ja tiež všeličomu. Nevedeli sme mať k sebe lásku, nenávideli sme sa a najviac tým trpeli deti.

Viete, keď teraz na to myslím, je to strašné. Nachádzal som prázdne fľaše od alkoholu, na ktoré nám deti napísali: *Mama, otec, prosíme vás, nepite to, je to otrava. My vás potrebujeme.*

Viem, že čoskoro zomriem. Preto by som bol rád, keby moje deti prežívali v rodine radosť a pokoj. Chcem to urobiť tak, že si tu spolu s manželkou pred vami odpustíme a zmierime sa v Ježišovi Kristovi. To bude naše spoločné víťazstvo, keď bude v nás vládnuť Boh, láska. Na neho sa môžem spoľahnúť. Potom môžem zomierať v pokoji a istote, lebo v neho dúfam a verím, že nebudem zahanbený.“

Na zamyslenie

V kom alebo v čom hľadám istotu svojho života?

Podnety k modlitbe (Ž 71, 1.3.5.6)

*V teba, Pane, som dúfal;
nebudem zahanbený naveky.
Buď mi ochrannou skalou
a opevneným hradom na moju záchranu;
veď ty si moja opora a moje útočisko.
Ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti.
Od matkinho lona mám v tebe oporu,
od života matky si mojím ochrancom.*

2.

JASNÝ POHĽAD A ÚCTIVÝ POSTOJ K MANŽELSTVU

Raz mi napísala mladá žena:

Ak si presne pamätám, písal sa rok 1983. Z mesta, kde som mala byť i prácu, som občas chodievala pomáhať môjmu otcovi na dedinu. Situáciu, ktorú som vtedy zažila a dobre som si ju zapamätala, predkladám ako prejav úcty voči evanjeliovému výroku:

Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje.

Hneď po privítaní ma otec nepokojným hlasom informoval: *Počúvaj, čo ti poviem. To sa ešte v našej dedine nestalo. Vraj sa idú naši susedia rozvádzať. A pokračoval: Tí, čo si sľubovali vernosť až do smrti a majú tri deti!* Keď som sa vtedy bližšie zadívala na otcovu tvár, videla som, ako mu po lícach tiekli slzy. Prekvapilo ma to. Najmä preto, že sme so susedmi neboli v nijakom príbuzenskom vzťahu. Dodatočne, po rokoch som ešte viac vďačná môjmu otcovi za jeho jasný pohľad i úctivý postoj k manželstvu.

Dôverovať Ježišovi znamená usilovať sa robiť to, čo nám prikazuje Božie slovo a učenie Cirkvi. To nie je jednoduché. Často potrebujeme veľa odvahy a milosti, aby sme konali proti prúdu, tendenciám a mienkam svojho prostredia a sveta. Ale to je recept na skutočne šlachetný a pravý život. V rodine a v manželstve sa budúce generácie učia správne vnímať život.

Oživme si to ešte rozprávaním.

Kňaz sa spýtal dvoch detí, čo kričali na seba:

Prečo sa hádate?

Udivené odvetili:

My sa nehádame, my sa hráme na otca a mamu.

Iný príklad hovorí o malom Karolkovi, ktorý šiel do škôlky a pani učiteľka sa ho spýtala:

Ako sa voláš?

Poklad.

A tvoja mama?

Láska.

A otec?

Srdiečko.

Na zamyslenie

Ako vnímam manželstvo a výchovu v rodine?

Podnety k modlitbe (Ž 34, 12-15)

*Pod'te, deti, čujte ma,
naučím vás bázni Pánovej.*

*Miluje niekto život
a chce požívať dobro v šťastných dňoch?*

*Zdržuj svoj jazyk od zlého
a svoje pery od reči úlisnej.*

*Unikaj pred zlom a dobre rob,
hľadaj pokoj a usiluj sa oň.*

3.

NIKDY NEPRESTALA VERIŤ

Ako mladý kňaz som chodil každý prvý piatok k staručkej pani učiteľke. Neskôr som si hovoril, že som sa k nej chodil učiť veriť.

Rozprávala mi o svojom ťažkom živote. Muž jej zomrel, ostala sama so štyrmi deťmi. Podarilo sa jej ich vychovať. A potom to prišlo.

Dcéra v osemnástich zomrela na zápal pľúc, ďalší syn zahynul dva a pol roka po svadbe a ďalší, krátko pred promóciou, keď jej ako budúci lekár hovorieval: *Mamička, už ti budem môcť všetko vrátiť.*

Išla po ulici a počula, ako si ľudia vravia: *Táto žena už istotne prestane veriť v Pána Boha.*

Obrátila sa, aby im povedala: *Ľudia, nerúhajte sa! Neviete, čo hovoríte.*

A hoci ju osud ani ďalej neušetril ťažkej chvíle, nikdy neprestala veriť v Boha a stáť spolu s Ježišovou Matkou pod svojím krížom. Hovorievala: *Prestať veriť a dôverovať Bohu znamená, že sme mu v skutočnosti nikdy neverili.*

Ťažké chvíle v živote sú pre nás skúškou.

Ako je to s našou vierou a dôverou?

Ako je to s našou múdrosťou, či nebudaj nemúdrosťou života?

Na zamyslenie

Čo posilňuje a čo oslabuje moju vieru?

Podnety k modlitbe (Ž 119, 42-45)

*Potom odpoviem tým, čo ma potupujú,
že dôverujem tvojim slovám.*

*Nikdy neodním slovo pravdy z mojich úst,
veľmi dôverujem tvojim výrokom.*

*Tvojho zákona sa chcem stále pridržať,
na večné veky.*

*Tak budem kráčať bezpečnou cestou,
lebo dbám na tvoje príkazy.*

4. NAJŠTEDREJŠÍ VOČI LOTROVI

V knihe *Božie meno je milosrdenstvo* čítame, ako pápež Ján Pavol I. hovoril v katechéze o svätom Leopoldovi Mandičovi, že všetci sme hriešnici.

Páter Leopold to veľmi dobre vedel.

Treba brať na vedomie túto našu smutnú skutočnosť. Nikto sa nedokáže vyvarovať malých či veľkých chýb.

No ak máš oslíka, hovorieval svätý František Saleský, a cestou ti spadne na dlažbu, čo máš robiť? Nevezmeš palicu a nezačneš ho biť. Chudák, aj tak je na tom zle. Musíš ho vziať za uzdu a povedať: Pokračujme v ceste. Pod', teraz budeme pokračovať v ceste, druhý raz si dáš pozor.

Takýto systém páter Leopold naplno používal.

Kňaz, ktorý sa uňho spovedával, vravieval: *Páter, ste príliš štedrý. Rád chodím k vám na spoveď, ale zdá sa mi, že ste príliš štedrý.*

Na to mu páter Leopold povedal: *Kto bol príliš štedrý, synku? Pán bol štedrý. Veď on zomrel za hriechy, nie ja. Najštedrejší bol voči lotrovi.*

Na zamyslenie

Kedy som zažil milosrdnú lásku a kedy som ju preukázal druhým?

Podnety k modlitbe

(Ž 13,6; 36, 8; 89, 2-2; 147, 11)

*Lenže ja dúfam v tvoje milosrdenstvo,
moje srdce sa teší z tvojej pomoci.*

*Budem spievať Pánovi,
že ma zahrňa dobrodeniami.*

*Bože, aké vzácne je tvoje milosrdenstvo!
Pánovo milosrdenstvo chcem ospevovať naveky;
po všetky pokolenia hlásať svojimi ústami
tvoju vernosť.*

Veď ty si povedal:

„Moje milosrdenstvo je ustanovené naveky.

Tvoja vernosť je upevnená v nebesiach.

*Pánovi sa páčia tí, čo sa ho boja,
a tí, čo dúfajú v jeho milosrdenstvo.*

5. DOKÁŽEŠ VIDIEŤ MOJU DUŠU?

Do jednej z amerických rezervácií Indiánov, kam sa katolícky kňaz dostáva veľmi zriedka, zašiel terénnym autom štátny úradník. Priviezol so sebou rôzne dary: košele, cigarety a podobne.

Keď prechádzal rezerváciou, nadviazal rozhovor. Pri pohľade na obnaženú hrud' Indiána, ktorý bol katolíkom, zažartoval:

Vidno, že váš kňaz sa o vás nestará. Neprivádza vám ani košele, ani cigarety...

Starý Indián položil ruku na svoju obnaženú hrud' a spýtal sa:

Dokážeš vidieť moju dušu?

Nie, samozrejme, že nie...

Keby si ju mohol vidieť, tak by si videl biele rúcho, ktoré mi dal Boh, keď ma otec misionár krstil. A vždy, keď príde, očisťuje ju v Kristovej krvi. Keď mi podáva Najsvätejšiu Sviatosť, prijímam Krista do srdca. Tvoje cigarety zhoria, košele sa zničia, ale dary, ktoré náš kňaz privádza, zostanú s nami, vezmeme si ich do neba.

Na zamyslenie

Túži moja duša po Bohu a pamätám na to, že je nesmrteľná?

Podnety k modlitbe (Ž 42, 2-3.6)

*Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa,
tak moja duša, Bože, túži za tebou.*

*Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom;
kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?*

Prečo si smutná, duša moja?

A prečo sa chveješ?

*Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť,
moju spásu a môjho Boha.*

6. V TOM JE MÚDROŠŤ ŽIVOTA!

Udalosť o ruskom vedcovi Konstantinovi Ciolkovskom rozpráva, ako raz kráčal ulicami a zrazu ho prepadli chuligáni. Vyhrážali sa mu smrťou.

On im pokojne povedal: *Ja sa nebojím toho, že zomriem. Bojím sa však, že vy budete svoj život žiť ako nemúdri. Lebo žiť treba večne!*

Ako? spýtali sa ho so záujmom.

A on im opakoval: *Žiť treba večne! A nezabudnúť na to! V tom je múdrosť života!*

Antický autor Cicero tvrdí: *Vrodenou vlastnosťou človeka je myliť sa, ale len vlastnosťou hlúpeho je zotrvať v omyle.*

Ktosi múdro radí:

*Buď vždy bedlivý a pamätaj,
že na pleciach nosíš Kristovo meno,
keď sa nazývaš kresťan.*

Dávaj pozor na svoje myšlienky, stanú sa slovami.

Dávaj pozor na svoje slová, stanú sa skutkami.

Dávaj pozor na svoje skutky, stanú sa zvykmi.

*Dávaj pozor na svoje zvyky,
stanú sa tvojím charakterom.*

*Dávaj pozor na svoj charakter,
stane sa tvojím osudom.*

Keď zomieral náš spolubrat, rozlúčil sa s nami slovami:

Ďakujem vám všetkým. Nech je Pán Boh za všetko zvelebený. Dovidenia v nebi!

Veľmi potrebujeme prosieť: *Pane, daruj nám pravú múdrosť života.*

Na zamyslenie

Myslím na cieľ svojho života, na svoj večný život?

Podnety k modlitbe (Ž 23, 6; 27, 13-14)

*A budem bývať v dome Pánovom
mnoho a mnoho dní.*

*Verím, že uvidím dobrodenia Pánove
v krajine žijúcich.*

*Očakávaj Pána a buď statočný;
srdce maj silné a drž sa Pána.*

7. UŽ SOM BEZRADNÁ

Kedysi mi mladé dievča napísalo list:

Páter, obraciam sa na vás s prosbou, aby ste mi poradili dobré duchovné cvičenia pre mojich rodičov. Už som bezradná. Máme všetko, peniaze, autá, sme zdraví, máme prepych a už asi nevieme, čo od dobroty.

Moji rodičia sa strašne hádajú, vykrikujú na seba a navzájom sa urážajú.

Iba prosím Boha, nech im odpustí.

Prosím, napíšte mi, nech to stojí čokoľvek, mám ešte peniaze z brigády.

Prosím, zachráňte našu rodinu.

Budem sa veľmi modliť.

Ak nám na niečom veľmi záleží, budeme sa o to veľmi usilovať.

Na zamyslenie

Vnímam situáciu druhých ľudí a usilujem sa urobiť niečo pre nich?

Podnety k modlitbe (Ž 4, 2; 27, 9-10; 28, 6-7)

*Bože, ty spravodlivosť moja,
vyslyš ma, keď volám o pomoc.
V súžení si mi uľavil.*

*Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu.
Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma,
ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása.
Hoci by ma opustili otec aj mať,
Pán sa ma predsa ujme.
Nech je velebený Pán,
že vyslyšal moju úpenlivú prosbu;
Pán je moja pomoc a môj ochranca.
V neho dúfalo moje srdce a prišla mi pomoc;
zaplesalo moje srdce
a za to mu spevom ďakujem.*